

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlášené: 20.08.1947

Časová verzia predpisu účinná od: 20.08.1947

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

147.

Úmluva o mezinárodním civilním letectví.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ!

DNE 7. PROSINCE 1944

BYLA SJEDNÁNA V CHICAGU TATO ÚMLUVA: (Překlad.) Úmluva o mezinárodním letectví. ÚVOD. Poněvadž budoucí rozvoj mezinárodního civilního letectví může značně přispěti k vytvoření a zachování přátelství a porozumění mezi národy a lidstvem světa, kdežto jeho zneužití může ohroziti obecnou bezpečnost, a poněvadž jest žádoucí, aby se zabránilo neshodám a šířila mezi státy a národy ona spolupráce, na níž spočívá světový mír, proto podepsané vlády, dohodnuvše se na některých zásadách a úpravách, aby se mezinárodní civilní letectví mohlo bezpečně a spořádaně vyvíjeti a aby se mezinárodní letecké dopravní služby mohly zřizovati na podkladě stejných možností a zdravě a hospodárně provozovati, uzavřely za tím účelem tuto Úmluvu.

Část I.

Létání.

HLAVA I.

Všeobecné zásady a platnost Úmluvy.

Článek 1.

Svrchovanost.

Smluvní státy uznávají, že každý stát má úplnou a výlučnou svrchovanost nad vzduchovým prostorem nad svým územím.

Článek 2.

Území.

Územím státu ve smyslu této Úmluvy se budou rozuměti pozemní oblasti a přilehlé k nim pobřežní vody stojící pod svrchovaností, suzerenitou, ochranou nebo mandátem příslušného státu.

Článek 3.

Civilní a státní letadla.

- a) Tato Úmluva se bude vztahovati jen na civilní letadla a nikoliv na letadla státní.
- b) Letadlo používané ve službách vojenských, celních a policejních bude pokládáno za státní letadlo.
- c) Žádné státní letadlo smluvního státu nesmí letěti nad územím jiného státu ani na něm přistáti, nedostalo-li se mu k tomu zmocnění zvláštní dohodou nebo jinak, a ve shodě s podmínkami tohoto zmocnění.
- d) Smluvní státy se zavazují, že, vydávajíce předpisy pro svá státní letadla, budou náležitě dbáti bezpečnosti létání civilních letadel.

Článek 4. Zneužití civilního letectví.

Každý smluvní stát se shoduje na tom, že nepoužije civilního letectví k žádnému účelu, který by byl neslučitelný s účely této Úmluvy.

HLAVA II. Let nad územím smluvních států.

Článek 5. Právo nepravidelného letu.

Každý smluvní stát se shoduje na tom, že veškerá letadla jiných smluvních států, která nejsou používána při pravidelných mezinárodních leteckých dopravních službách, budou oprávněna, jsouce vázána předpisy této Úmluvy, přilétávatí na jeho území, nebo je transiitně, aniž přistanou, přelétávatí, jakož i přistávatí pro potřeby nikoliv obchodní, aniž jest třeba, aby k tomu obdržela předem svolení, a s výhradou, že přelétávaný stát jest oprávněn žádati, aby se přistálo. Každý smluvní stát si však vyhrazuje právo z důvodů bezpečnosti letu žádati, aby letadla, která hodlají letěti nad oblastmi nepřístupnými nebo nedostatečně vybavenými leteckými pomocnými zařízeními, sledovala předepsané letecké cesty nebo si pro takové lety vyžádala zvláštní svolení.

Jsou-li tato letadla používána k dopravě cestujících, zboží nebo pošty za odměnu nebo plat mimo pravidelné mezinárodní civilní letecké dopravní služby, budou rovněž oprávněna, jsouce vázána ustanovením čl. 7, přijímatí nebo vykládatí cestující, zboží nebo poštu, s výhradou, že stát, ve kterém se toto nakládání a vykládání děje, jest oprávněn stanoviti předpisy, podmínky nebo omezení, jež uzná za vhodné.

Článek 6. Pravidelné letecké dopravní služby.

Žádná pravidelná mezinárodní letecká dopravní služba nesmí býti provozována nad územím smluvního státu nebo na něm, leč se zvláštním svolením nebo jiným zmocněním tohoto státu, a v souhlase s podmínkami takového svolení nebo zmocnění.

Článek 7. Kabotáž.

Každý smluvní stát bude oprávněn odmítnouti letadlům jiných smluvních států povolení nakládání na jeho území cestujících, poštu a zboží dopravované za odměnu nebo plat a určené do jiného místa na jeho území. Každý smluvní stát se zavazuje, že neučiní ujednání, kterým by se některému jinému státu nebo leteckému podniku jiného státu výslovně poskytovala některá tato výsada na podkladě výlučného práva, ani že neobdrží takovou výlučnou výsadu od některého jiného státu.

Článek 8. Letadla neřízená pilotem.

Žádné letadlo, které jest způsobilé býti řízeno bez pilota, nesmí létati bez pilota nad územím smluvního státu, leč se zvláštním zmocněním tohoto státu a v souhlase s podmínkami takového zmocnění. Každý smluvní stát se zavazuje zajistiti, aby let takových letadel bez pilota byl v oblastech přístupných civilním letadlům řízen tak, aby bylo vyloučeno nebezpečí pro civilní letadla.

Článek 9.

Zakázané oblasti.

- a) Každý smluvní stát může z důvodů vojenské nezbytnosti nebo veřejné bezpečnosti jednotně omeziti nebo zakázati létání letadel jiných států nad jistými oblastmi svého území, s výhradou však, že nebude v tomto směru činiti rozdílu mezi letadly státu, jehož území jest dotčeno, používanými k pravidelným mezinárodním civilním leteckým dopravním službám a letadly jiných smluvních států, která jsou používána k podobným službám. Takovéto zakázané oblasti budou přiměřeného rozsahu a takové polohy, aby létání zbytečně nepřekážely. Popisy takovýchto zakázaných oblastí na území smluvního státu, jakož i veškeré jejich pozdější změny musí býti co nejdříve sděleny ostatním smluvním státům a Mezinárodní organizaci pro civilní letectví.
- b) Každý smluvní stát vyhrazuje si též právo, za výjimečných okolností nebo po dobu naléhavé potřeby nebo v zájmu veřejné bezpečnosti dočasně omeziti nebo zakázati, a to s okamžitou platností, létání nad celým svým územím nebo nad některou jeho částí, s podmínkou, že se takovéto omezení nebo zákaz bude vztahovati na letadla všech ostatních států bez rozdílu státní příslušnosti.
- c) Každý smluvní stát může podle předpisů, které vydá, žádati, aby každé letadlo, které vstoupí do oblastí zmíněných shora v odstavcích a) a b), přistálo, jakmile mu to bude možné, na některém letišti určeném na jeho území.

Článek 10.

Přistání na celním letišti.

Kromě případu, kdy podle podmínek této Úmluvy nebo zvláštního zmocnění jest dovoleno, aby letadlo přeletělo území smluvního státu, aniž přistálo, bude každé letadlo, které vstoupí na území smluvního státu, povinno, vyžadují-li toho předpisy tohoto státu, přistáti na letišti, které tento stát určí za účelem celní nebo jiné prohlídky. Při odletu z území smluvního státu odletí takové letadlo z celního letiště podobně určeného. Podrobné údaje o všech letištích prohlášených za celní letiště budou státem uveřejněny a oznámeny Mezinárodní organizaci pro civilní letectví, zřízené podle části II. této Úmluvy, za účelem sdělení všem ostatním smluvním státům.

Článek 11.

Platnost leteckých předpisů.

Zákony a nařízení smluvního státu, kterými se upravují vstup letadel užívaných v mezinárodním létání na jeho území nebo výstup z něho, nebo které upravují provoz a létání těchto letadel, pokud jsou na jeho území, budou se vztahovati, s výhradou ustanovení této Úmluvy, na letadla všech smluvních států bez ohledu na státní příslušnost, a tato letadla se jim podrobí při vstupu, výstupu a pobytu na území onoho státu.

Článek 12.

Pravidla pro létání.

Každý smluvní stát se zavazuje, že učiní opatření, aby bylo zajištěno, že každé letadlo letící nad jeho územím nebo pohybující se na jeho území, jakož i každé letadlo, jež nese značku jeho státní příslušnosti, ať se nachází kdekoliv, se podrobí platným tam pravidlům a předpisům, které se týkají letu a pohybu letadel. Každý smluvní stát se zavazuje udržovati své vlastní předpisy o těchto věcech největší možnou měrou ve shodě s předpisy, stanovenými čas od času podle této Úmluvy. Na širém moři budou platiti pravidla stanovená podle této Úmluvy. Každý smluvní stát se zavazuje, že zajistí stíhání všech osob, které by porušily předpisy v tom směru platné.

Článek 13.**Předpisy o vstupu a výstupu.**

Zákonům a nařízením smluvního státu, které upravují přípuštění cestujících, posádek nebo zboží letadla na jeho území nebo výstup z něho, jakož i předpisům, které se týkají vstupu, výstupu, přistěhovaectví, cestovních pasů, cla a karantény, podrobí se tito cestující, posádky nebo zboží sami nebo zástupcem při vstupu, výstupu nebo pobytu na území tohoto státu.

Článek 14.**Ochrana proti šíření se nakažlivých nemocí.**

Každý smluvní stát se shoduje na tom, že učiní účinná opatření, aby se zabránilo, aby se létáním nešířila cholera, tyfus (epidemický), neštovice, žlutá horečka a mor, jakož i jiné nakažlivé nemoci, které budou rozhodnutím smluvních států čas od času určeny a za tím účelem smluvní státy budou v těsném poradním styku s orgány, které se zabývají mezinárodními předpisy, týkajícími se zdravotních opatření, platných pro letadla. Tento poradní styk nebude na překážku provádění jakékoliv platné mezinárodní Úmluvy o tomto předmětu, již by smluvní státy byly stranou.

Článek 15.**Letištní a podobné poplatky.**

Každé letiště ve smluvním státě, přístupné veřejnému užívání domácimi letadly, bude s výhradou ustanovení čl. 68 taktéž přístupné za stejných podmínek letadlům všech ostatních smluvních států. Stejně podmínky budou rovněž platiti pro užívání veškerých leteckých pomocných zařízení, zahrnujíc v to služby radiové a povětrnostní, jež by byly určeny k veřejnému užívání pro zabezpečení a urychlení létání, letadly všech smluvních států.

Veškeré poplatky, které by smluvní stát ukládal nebo dovolil, aby byly ukládány, za použití těchto letišť a leteckých pomocných zařízení letadly kteréhokoli jiného smluvního státu, nebudou vyšší,

- a) pro letadla nekonající pravidelné mezinárodní letecké dopravní služby, než ony, které by byly placeny jeho domácími letadly téže skupiny, konajícími podobný provoz, a
- b) pro letadla konající pravidelné mezinárodní letecké dopravní služby, než ony, které by byly placeny jeho domácími letadly, konajícími podobné mezinárodní letecké dopravní služby.

Veškeré tyto poplatky musí být uveřejněny a sděleny Mezinárodní organizaci pro civilní letectví, s výhradou však, že na základě přednesu interesovaného smluvního státu budou poplatky, ukládané za používání letišť a jiných pomocných zařízení, předmětem zkoumání Rady, která o tom vydá zprávu a učiní doporučení k úvaze příslušného státu nebo států. Smluvní stát nesmí vybírat žádné dávky, daně nebo jiné poplatky, postihující výhradně právo transitu, vstupu nebo výstupu z jeho území kterýchkoliv letadel smluvního státu nebo na nich se nalézajících osob nebo majetku.

Článek 16.**Prohlídka letadla.**

Příslušné úřady každého smluvního státu budou mít právo při přistání nebo odletu prohlédnouti bez zbytečných průtahů letadlo jiného smluvního státu a zkoumati osvědčení a jiné doklady předepsané touto Úmluvou.

HLAVA III.**Státní příslušnost letadel.****Článek 17.****Státní příslušnost letadel.**

Letadla mají státní příslušnost toho státu, v němž jsou zapsána do rejstříku.

Článek 18.**Dvojitý zápis do rejstříku.**

Letadlo nemůže být platně zapsáno do rejstříku ve více než jednom státě, avšak jeho zápis může být převeden z jednoho státu do druhého.

Článek 19.**Národní právní řád, upravující zápis do rejstříku.**

Zápis letadel do rejstříku nebo jeho převod bude se v každém smluvním státě řídit jeho zákony a nařízeními.

Článek 20.**Označení letadel značkami.**

Každé letadlo používané k mezinárodnímu létání musí být opatřeno příslušnou svojí značkou státní příslušnosti a značkou rejstříkovou.

Článek 21.**Výpis ze zápisů do rejstříku.**

Každý smluvní stát se zavazuje, že poskytne, bude-li o to požádán, kterémukoli jinému smluvnímu státu nebo Mezinárodní organizaci pro civilní letectví informaci o zápisu do rejstříku a o vlastnictví kteréhokoli letadla, zapsaného do jeho rejstříku. Mimo to jest každý smluvní stát povinen podávat Mezinárodní organizaci pro civilní letectví podle předpisů touto organizací stanovených zprávy, jež by obsahovaly takové přiměřené údaje, které budou moci být dány k dispozici, o vlastnictví letadel zapsaných do rejstříku tohoto státu a používaných obvykle k mezinárodnímu létání a o disposiční moci nad nimi. Údaje, získané takto Mezinárodní organizací pro civilní letectví, budou touto organizací dány k dispozici smluvním státům, které o to požádají.

HLAVA IV.**Opatření k usnadnění letectví.****Článek 22.****Usnadnění formalit.**

Každý smluvní stát se shoduje na tom, že vydá zvláštní předpisy, nebo jinak učiní veškerá proveditelná opatření, aby se usnadnilo a urychlilo létání letadel mezi územími smluvních států a aby se zabránilo zbytečným zdržováním letadel, posádky, cestujících a zboží, zejména při provádění zákonů týkajících se přistěhovalectví, karantény, cla a výstupu.

Článek 23.**Celní a přistěhovalecké řízení.**

Každý stát se zavazuje, že zavede, pokud to bude možné, celní a přistěhovalecké řízení, vztahující se na mezinárodní letectví, v soulase s postupem, který bude čas od času stanoven nebo doporučen ve shodě s touto Úmlouvou. Žádné ustanovení této Úmluvy nebude lze vykládati tak, jako by bránilo zřizování svobodných celních letišť.

Článek 24.**Cl.**

a) Letadla, letící do území jiného smluvního státu, z něho nebo přes ně, budou dočasně osvobozena od cla, podrobí-li se celním předpisům tohoto státu. Pohonné hmoty, mazací oleje, náhradní součástky, pravidelná výstroj a letadlové zásoby, které jsou na palubě letadel smluvního státu při vstupu na území jiného smluvního státu a zůstanou na palubě při výstupu